

EEN VERLAMDE MAN GENEZEN HJM Sales, 02-07-2018

Geliefde broeders en zusters, als het om goddelijke genezing gaat is het volgende schriftdeel belangrijk. Luk. 5:17 – *“En het geschiedde in een dier dagen, dat Hij leerde, en er zaten Farizeën en leraars der wet, die van alle vlekken van Galiléa, en Judéa, en Jeruzalem gekomen waren; en de kracht des Heeren was er om hen te genezen.”* Het is moeilijk voorstelbaar, maar er waren farizeërs en leraren van de Wet uit alle dorpen en steden gekomen. Waarom eigenlijk?

Natuurlijk om die nieuwe prediker Jezus van Nazareth te ontmoeten en te horen. Jezus stond nog aan het begin van Zijn bediening en had kort daarvoor in Kapernaüm een melaatse man genezen (Luk. 5:12-14). Dat was in Israël nooit eerder voorgekomen en was een wonder zonder weerga. Lees in dit verband ook Luk. 4:27. En Jezus had tegen de genezen melaatse man gezegd: *“Ga en toon je aan de priester en breng het voorgeschreven offer als een getuigenis.”* (Luk. 5:14). Dit in Leviticus voorgeschreven offer was nimmer in Israël gebracht. En dat gebeurde nu! Voor de allereerste keer was in Israël een melaatse genezen en daarom kwamen de farizeërs en leraren uit alle plaatsen om kennis met die nieuwe prediker Jezus te maken. Zij waren nieuwsgierig!

Jezus zei tegen de genezen melaatse: *“Toon je aan de priester en breng het offer als een getuigenis.”* Over welk getuigenis had Jezus het? Het gaat om de bijbelse profetie, dat de Messias zieken en melaatsen zou genezen. En het getuigenis luidt: *“De Messias heeft mij genezen!”* Hallelujah!

Jes. 29:18 – *“En te dien dage zullen de doven horen de woorden des Boeks; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien.”*

Jes. 35:5-6 – *“Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden, en der doven oren zullen geopend worden. Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen; want in de woestijn zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis.”*

Jes. 61:1 – *“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;”*

Nu was het zover. De genezingen vonden plaats. Zou dus nu de lang verwachte Messias gekomen zijn? Dáárom kwamen de farizeërs en schriftgeleerden van overal vandaan om Jezus te ontmoeten.

Maar ontvingen ook zij iets van de Messias, Die toch gekomen was om ieder te zegenen? Ook hen? Neen, zij ontvingen niets. Geen genezing! Oh, de Here Jezus Zelf wilde zeker wel, want er staat in Luk. 5:17b geschreven: *“En de kracht des Heeren was er om (hijms: ook hen) hen te genezen.”* Maar het was tevergeefs.

Uiteindelijk kwam er slechts één verlamde man, die door vrienden door het dak van het huis vlak voor Hem werd neergelaten, in geloof tot Jezus. En deze man was zeker geen farizeër of schriftgeleerde. Luk. 5:18-20 – *“En ziet, enige mannen brachten op een bed een mens, die geraakt was, en zochten hem in te brengen, en voor Hem te leggen. En niet vindende, waardoor zij hem inbrengen mochten, overmits de schare, zo klommen zij op het dak, en lieten hem door de tichelen neder met het beddeken, in het midden, voor Jezus. En Hij ziende hun geloof, zeide tot hem: Mens, uw zonden zijn u vergeven.”* Hierna zullen we lezen, dat Jezus de man niet alleen vergaf, maar ook genas. De kracht van de Heren was aanwezig om alle mensen te genezen. Ook de farizeërs en leraren. Maar zij waren vol van negatieve gedachten (*“Die Jezus uit Nazareth kan nooit de verwachte Messias zijn!”*), waarover we dadelijk ook zullen lezen. Hoewel God áltijd wil voorzien, werd er slechts één man genezen.

Zelfs Johannes de Doper, die ooit over Jezus had gezegd *“Zie het Lam Gods”* (Joh. 1:36) vroeg zich op een heel moeilijk moment in zijn leven af of Jezus wel de Messias was.

Luk. 7:20-23 – *“En als de mannen tot Hem gekomen waren, zeiden zij: Johannes de Doper heeft ons tot U afgezonden, zeggende: Zijt Gij, Die komen zou, of verwachten wij een anderen? En in dezelfde ure genas Hij er velen van ziekten en kwalen, en boze geesten; en velen blinden gaf Hij het gezicht. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Gaat heen, en boodschapt Johannes weder de dingen, die gij gezien en gehoord hebt, namelijk dat de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd worden, de doven horen, de doden opgewekt worden, den armen het Evangelie verkondigd wordt. En zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden.”*

Jezus antwoordde in vers 23: *“zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden.”* De ergernis waarmee een mens behept kan zijn, omvat een breed scala. Hoewel God verlangt om ons te zegenen, ontvangen ook wij dus desondanks vaak niet. Omdat wij bijvoorbeeld verkeerd geloven! Of wettische karakters hebben die andere mensen veroordelen. Of menen dat onze eigen zonden of zonden van onze (voor-)ouders genezing tegenhouden. Of menen dat we niet heilig genoeg zijn. Of te zondig zijn. Redenen te over! Dus diskwalificeren wij onszelf.

Maar gedenk dan de teruggekeerde, verloren zoon, die van zijn vader een overvloed van zegeningen kreeg, terwijl je zou denken, dat juist hij helemaal niets verdiende. Gedenk dan de overvloed van zegen bij de wonderen van vermenigvuldiging van enkele broden en visjes. Er bleven steeds manden vol brokstukken over. God wil ons overvloedig zegenen. Hij is een liefhebbende en verzorgende Vader.

Om terug te keren tot het verhaal over de verlamde man: Jezus had tegen hem gezegd *“Je zonden zijn vergeven.”* (Luk. 5:20). Dat deed Jezus met een doel! Omdat de aanwezige schriftgeleerden en farizeërs Hem beschuldigden, dat Hij die autoriteit niet zou bezitten én omdat zij meenden dat ziekte algemeen veroorzaakt werd door de aanwezigheid van zonde. Met andere woorden, zij waren zelfgerechtigd. NB, in de prediking **“KEER NIET TERUG NAAR DE WET** als je de Genade hebt ervaren” van enige tijd terug kunt u lezen, dat wij de oorzaak van ziekten bij anderen nooit aan zonden mogen wijten.

Luk. 5:21-25 – *“En de Schriftgeleerden en de Farizeën begonnen te overdenken, zeggende: Wie is Deze, Die godslastering spreekt? Wie kan de zonden vergeven, dan God alleen? Maar Jezus, hun overdenkingen bekennde, antwoordde en zeide tot hen: Wat overdenkt gij in uw harten? Wat is lichter te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel? Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde, de zonde te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): Ik zeg u, sta op, en neem uw beddeken op, en ga heen naar uw huis. En hij, terstond voor Hem opstaande, en opgenomen hebbende hetgeen, daar hij op gelegen had, ging heen naar zijn huis, God verheerlijkende.”*

De schriftgeleerden en farizeërs wilden bewust niet geloven, hoewel ze Gods Woord over de Messias in vervulling zagen komen. De ergernissen in hun hart kwamen te voorschijn. In een ander geschriftdeelte zeiden zij tegen Jezus: *“Toon dat U het Licht bent.”* Terwijl het Woord dat het Licht der wereld (Jezus) zou komen notabene al in vervulling was gegaan gezien de overvloed, ja, stortvloed van wonderen gedurende Zijn aardse omwandeling (Joh. 21:25). Het was dus hún eigen probleem. Niet het probleem van Jezus. Ze wilden niet zien en bewust niet geloven. Genezingen vonden plaats, maar ze wilden Jezus niet accepteren.

Daarom zei Jezus tegen hen: *“Wat is lichter (gemakkelijker)? Te zeggen dat de zonden van die verlamde man zijn vergeven of te zeggen: sta op, neem je bed op en wandel?”*

Jezus toonde én zei hen ook hiermee, dat Hij de Messias was. Dat Hij God was. Want Hij had de macht om zonden te vergeven, hetgeen Hij bewees door óók ziekten te genezen. Want vergeving kan men niet zien, want dit gebeurt immers innerlijk. Maar genezing is voor iedereen zichtbaar.

Ware, diepe vergeving brengt ook genezing voort. Het feit dat de man op kon staan en lopen was het bewijs, de uiterlijke demonstratie, dat zijn zonden wérkelijk waren vergeven.

Met andere woorden, broeders en zusters, zodra wij geloven dat onze zonden werkelijk door God zijn vergeven, is dit ook de tijd dat dit uitwerkt in genezing. Daarom zei de psalmist ook: *“Prijst de Heer en vergeet niet één van Zijn weldaden.”* (Ps. 103:2). Gods eerste weldaad is dat Hij al onze zonden vergeeft. Zijn tweede weldaad is dat Hij al onze ziekten geneest (Ps. 103:1-5).

De vrienden van de verlamde man slaagden er vanwege de drukte niet in om door de deur tot Jezus te komen. Daarom gingen zij door het dak van het huis. Bijbeluitleggers verklaren op grond van Mark. 2:1, dat dit het huis was waar Jezus woonde. Ik denk dat wij allen erg boos zouden zijn geweest als het dak van ons huis zou worden opengebroken. Maar Jezus was niet boos of geërgerd. En Hij lette ook niet op hun zonden die ook zij beslist hadden. Jezus keek naar de eeuwigheidswaarde van hun zielen. Hij zag hun geloof. God is dan zo blij. Je kunt Hem nooit genoeg in geloof vragen. Want dat verblijdt Hem juist. Vraag God gerust grote dingen. Hij gaf reeds Zijn allergrootste Schat, Zijn Zoon Jezus. Maar kom in geloof. Heb 11:6 – *“Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.”*

Om op Gods verlangen om de zonden te vergeven terug te komen: Jezus blikte ook niet op de wetsovertreding van de bloedvloeiende vrouw, die Hem ondanks het verbod aanraakte. Jezus keek naar haar geloof en genas haar. Jezus zag haar niet in haar ongetwijfeld vele zonden. Neen, Hij zag haar in haar geloof. De vrouw geloofde dat Jezus de Messias was en zij kon Hem daarom zien in Zijn grote Genade.

Dat was de reden dat Hij Zich omkeerde naar haar (Mark. 5:30). Niet die op grond van de Wet verboden aanraking! Jezus wilde haar laten weten, dat alles oke was en dat zij genezing had ontvangen. Dat het Hem vreugde bracht! De vrouw mocht Hem in Zijn liefdevolle ogen zien. Mark. 5:34 – *“En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede, en zijt genezen van deze uw kwaal.”*

Jezus zei: *“Jouw geloof heeft je gezond gemaakt* (Gr. “sozo” = genezen, gered van deze ziekte). *Ga in vrede* (lett. Gr. “eis” = Ga de shalom, de vrede, de rust binnen) *en wees van je kwaal* (Gr. “mastix” = gesel) *genezen* (Gr. “hugi’es” = geheel gezond van lijf en leden)”. De vrouw had niet alleen genezing ontvangen, maar mocht ook de diepe innerlijke rust en vrede van Jezus (Zijn shalom) binnengaan. Hallelujah!

Geliefde broeders en zusters, onder de Genade keert de Here Jezus Christus Zich naar ons toe. Hij liet zich voor onze ziekten geselen. Hij stierf aan het kruis in onze plaats. Mozes die onder de Wet leefde, mocht alleen Gods rug zien. Dit betekent dat God hem voorbij ging en wegging. Maar wij mogen in geloof Jezus aanschouwen en Zijn grote Genade ontvangen. Ja, God is goed.

Moge Hij u en mij deze week zegenen. Amen.